

lige alternativer er det nødvendigt med en uddannelse, som først påbegyndes her til næste sommer. At man altså dermed beder om, at folk behandler et alternativ, som de ikke har uddannelsen til, ville være rart at få bekræftet.

Og ligeledes vil jeg gerne spørge ministeren om, hvorvidt ministeren, hvis han bliver forelagt eksempler, hvor disse afgifter kan have den modsatrettede effekt, bl.a. fordi alternativet til de varmepumper, man kender i dag, kræver et større energiforbrug end de nuværende og dermed en anden udledning af CO₂ og dermed en belastning og ikke en forbedring, om skatteministeren så vil være klar til at kigge på de mislighold i aftalen og i forslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil gerne give et tilsagn om, at ikke kun jeg, men hele regeringen vil være lydhør, hvis det er sådan, at der skulle blive ført argumenter frem, der afkræfter eller på nogen måde måtte sandsynliggøre og dokumentere, at det, regeringen har lagt frem her, ikke har den virkning, som vi lægger op til. Jeg må bare konstatere, at jeg ikke har hørt det i dag.

Jeg synes egentlig, den mest overbevisende tale for regeringens forslag var hr. Hans Christians Schmidts, hvor hr. Hans Christian Schmidt sagde: Det er jo fuldstændig urimeligt det her, for virksomheder, der har haft råd til at foretage investeringer og derfor ikke sviner, bliver jo ikke ramt, hvorimod de, der sviner, kommer til at betale.

Det er nu engang resultatet af noget, der forsøger at tilskynde til en bestemt adfærd. Hvis hr. Hans Christian Schmidt kunne have sagt det modsatte, havde regeringen haft et problem med forslaget.

Den, der her fra talerstolen i dag har afleveret den bedste argumentation for det forslag, vi i dag har til førstebehandling, er hr. Hans Christian Schmidt. Det takker jeg for.

Derfor er jeg altså også nødt til at sige til hr. Ebbe Kalnæs, at jeg er glad for signalet om åbenhed og lydhørhed. Men jeg synes alligevel, det bliver en lillebitte smule svært, når det efterfølges af, at det ikke er muligt på nogen måde at bevise eller sandsynliggøre, at det gavner miljøet. Der er ikke nogen argumentation.

Og så må jeg i hvert fald sige, at åbenheden i forhold til argumenterne ikke er sådan specielt udpræget. Jeg synes, hr. Kalnæs skulle have lyttet til det, hr. Hans Christian Schmidt sagde, nemlig at de, der havde gjort investeringen, de,

der havde omlagt produktionen, de, der ikke svinede, de, der ikke skadede miljøet, ikke kom til at betale, hvorimod de, der skadede miljøet, fordi de endnu ikke havde foretaget investeringen, kom til at betale. Det synes jeg da egentlig var et ret godt argument.

Til hr. Kristian Jensen: Jeg kan bekræfte, at der i nogle sammenhænge indgår nogle alternativer, som også er brandfarlige, og som også kræver noget efteruddannelse. Derfor har jeg også allerede for et stykke tid siden skrevet til min kollega, arbejdsministeren, og bedt ham om at fremskynde, alt hvad han overhovedet kunne, at uddannelsesindsatsen på AMU blev iværksat så hurtigt som overhovedet muligt. Så også den side af sagen har vi selvfølgelig tænkt med ind.

Spørgsmålet om en modsatrettet effekt, fordi noget bruger mere energi, har jeg ikke specielt studeret, men jeg kan sige, at der i hvert fald skal meget til, når vi ser, hvor meget CO₂-skaden er her i forhold til den normale; når vi sammenligner, er vi oppe på op til 23.900 gange så stærk en effekt. Så kan man sige, at der i hvert fald skal ganske meget til på feltet, hvis det er sådan. Jeg ved godt, at der er nogle af dem, der har væsentlig mindre, man skal gange med en hel del mindre, heldigvis og tak for det.

Men hvis det er sådan, at hr. Kristian Jensen har noget, han vil have belyst i den sammenhæng under udvalgsarbejdet, er han hjertelig velkommen til at komme, og vi vil gøre os umage for at give gode og saglige svar, som vi altid gør det.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Hans Christian Schmidt og derefter hr. Ebbe Kalnæs.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Regeringen indgik sammen med en række andre EU-lande en aftale i Kyoto, der sagde, at det her skulle foregå mellem 2008 og 2012. Så indstiller danske erhvervsvirksomheder sig på, at det så er det, der er meldingen. Så kommer regeringen pludselig i tanke om, at det nok er bedre at sige 2002, men ændrer det så til 2006. Så indstiller danske erhvervsvirksomheder sig på det.

Nu er det jo sådan i erhvervsøkonomi, at dér er der andet, man skal foretage investeringer i, end de her ting, skatteministeren lige har omtalt. Og det er vel næsten at føje spot til skade